

ZÁRSZÓ – Soós Lőrinc, a Magyar Statisztikai Társaság elnöke

Hölgyeim és Uraim, Kedves Kollégák, Kedves Barátaink!

Minden konferencia közös sorsa, hogy egyszer vagy így vagy úgy, de véget ér. Azt hiszem, hogy nem vállalom fel vele kockázatot, hogy ha megállapítom, hogy egy eredményes konferenciát zártunk, és ez a tanácskozás a Magyar Statisztikai Társaság igen sikeres konferenciájaként vonul majd be a Társaság történetébe.

Nagy értéke volt a rendezvénynek megítélésem szerint, hogy logikus rendszerbe rendezve, igen-igen színes, a szokottnál lényegesen változatosabb, szélesebb spektrumon mozgó előadás-sorozatot hallgathattunk meg.

A konferenciának sok üzenete van tapasztalatom szerint, kiemelnék ezek közül hármat :

Talán a legfőbb üzenete a statisztika szakmai függetlenségének fontossága volt, ez az előadások közel felében elhangzott, komoly követelményként, igen magas súlypontként.

A másik a szakma hitelességének kérdése. Megfellebbezhetetlen, kitörölhetetlen követelmény.

A harmadik az inkább egy helyzetleírás, de egy olyan helyzetleírás, amellyel úgy tűnik, hogy középtávon, de előfordulhat, hogy akár hosszabb távon is együtt kell tudnia élnie a statisztikai szakmának és ez azzal a két szóval jellemezhető, hogy „kevesebből többet”.

Szeretném kiemelni, hogy a konferencia ritka fegyelmezett rendben zajlott le, az idővel való takarékos gazdálkodás az első perctől egészen idáig, szinte az utolsó percig csaknem maradéktalanul megvalósult és ezért a köszönet első, másod és harmadsorban Előadóinkat illeti.

A tegnapi és a mai napon a programban hallottuk kedves szomszédaink baráti üzeneteit, amelyeket a 90 éves évforduló alkalmából fogalmaztak meg. Tegnap utaltam már rá, ebből egyetlen egyet „spájzoltam” be a zárszóba, ez pedig a világ legrangosabb statisztikai szervezetétől, a tegnapi és a mai napon is többször idézett ISI elnökétől érkezett, amelyből ízelítőül csak egy - két mondatot idéznék:

„A 90 év jelentős eredménynek tekinthető a Magyar Statisztikai Társaság és tagjai számára. A konferencia program, amelyet Önök megküldtek - bár sajnálattal nem tudtam elfoglaltságom miatt elfogadni meghívásukat - igen érdekes, minden bizonnyal nagy sikernek örvend majd. Gratulálunk a Társaságnak az évforduló alkalmából és minden jót kívánunk.”

Minden zárszónak természetes, szinte kihagyhatatlan tartalmi eleme a köszönet.

Köszönet elsősorban előadóinkat illeti, azért mert rendkívül alaposan felkészültek előadásaik megtartására.

Köszönet illeti ugyanakkor külföldi vendégeinket, barátainkat, hogy részvételükkel, több esetben aktív közreműködésükkel emelték konferenciánk rangját.

Köszönettel tartozom a közel 260 fős konferencia valamennyi résztvevőjének, hiszen igen nagy érdeklődést tanúsítottak, amit bizonyít az, hogy a tegnapi napon végig, majd a kellemes, ámde hosszú esti program után gyakorlatilag zsúfolásig megtöltik most is a termet.

És nagyon magas fokú köszönet illeti munkatársainkat, akik igen-igen lelkiismeretes munkájukkal, fáradtságot nem kímélve lehetővé tették, hogy ilyen kellemes körülmények között, zavartalanul és eredményesen dolgozhattunk.

Végül néhány mondat a jövőről: tegnapi előadásomat az MST számára négy jövőben követhető irány megfogalmazásával zártam. Végig hallgatva a konferencia egész programját, nem mutatkozik ok arra, hogy a „hogyan tovább ?” négy elemét lényegesen megváltoztassuk.

Melyek voltak ezek? :

1. legyen a Magyar Statisztikai Társaság a szakma függetlenségének zászlóvivője;
2. egyre markánsabban terjessze a statisztikai kultúrát;
3. minden eszközzel építse a statisztikai szakma egységét;
4. teljessédjön ki az Etikai Testület gyakorlati szerepe, ha arra az élet, a mindennapi gyakorlat indokkal szolgál.

És hogy kiegészítsem ezt egyetlen egy gondolattal, a széles tematikus skálán mozgó konferenciánk tanulsága az is, hogy még tovább kell épülnie a Magyar Statisztikai Társaságnak a határtudományok felé nyitva.

Nagyon köszönöm megtisztelő figyelmüket és ezennel a konferenciát bezárom.